

ת"פ 14513/12/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד עמאש, מוחמד אבו דיבה

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 14513-12-13 מדינת ישראל נ' עמאש ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד עמאש
3. מוחמד אבו דיבה

הנאשמים

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן, נשיאת נשק שלא כדין והחזקת נשק שלא כדין. לנאשם 1 בלבד יוחסו בנוסף גם העבירות שעניינן, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.

2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

3. ביום 13.4.14, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם 2 בלבד ועתרו להפרדת משפטים בין עניינם של הנאשמים. עוד הוסכם, כי הנאשם 2 יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי ב"כ הנאשם 2 תעתור, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 ואולם הובהר, כי אין בהמלצות התסקיר כדי לחייב מי מן הצדדים. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש (הכל ביחד יקרא להלן: "**הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם 2**").

4. בנסיבות העניין, הוריתי על הפרדת משפטים בין עניינם של הנאשמים.

5. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם 2 חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2**"). הנאשם 2 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

עמוד 1

א. סיוע לנשיאת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא + 144(ג)2 + 144(ג)3 + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. סיוע להחזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא + 144(ג)2 + 144(ג)3 + 31 לחוק העונשין.

6. כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2. תסקיר, כאמור, כמו גם תסקיר משלים, מונחים בפני.

7. ביום 5.6.14, הגיעו הצדדים להסדר טיעון גם בעניינו של הנאשם 1 ולפיו, הנאשם 1 יחזור בו מכפירתו, כתב האישום בעניינו יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב מי מן הצדדים. כן הוסכם, כי לאחר קבלת התסקיר יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש. עוד הוסכם במעמד זה, כי הנאשם 1 יעתור לצירוף שלושה תיקי תעבורה התלויים ועומדים בעניינו ואשר טרם ניתנה בהם הכרעת דין.

כך הוסכם, כי הנאשם יודה בעבירות נשוא תיקי הצירוף ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי

גם באשר לתיקי התעבורה שצורפו, הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש (הכול ביחד יקרא

להלן: "הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם 1").

8. בהתאם להסדר הטיעון בעניינו של הנאשם 1, הנאשם 1 חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 1"). הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, אפוא, על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

א. נשיאת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא + 144(ג)2 + 144(ג)3 לחוק העונשין.

ב. החזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סעיף 144(ג)2 + סעיף 144(ג)3 לחוק העונשין.

9. לבקשת הנאשם 1 ובהסכמת הצדדים, הוריתי על צירוף שלושת תיקי הצירוף. הנאשם 1 הודה בעובדות נשוא שלושת תיקי הצירוף והורשע, אפוא, על פי הודאתו בעבירות נשוא שלושת תיקי הצירוף.

10. בהתאם להסדר הטיעון בעניינו של הנאשם 1, הוריתי על קבלת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של נאשם זה. תסקיר, כאמור, מונח בפני.

11. ביום 25.11.14 ובזיקה להחלטה מיום 11.9.14, ניתנה החלטה ולפיה, יש מקום ליתן גזר דין במאוחד באשר לשני הנאשמים.

12. ביום 23.2.15, בהסכמת הצדדים, הוריתי על ביטול צירוף שלושת תיקי הצירוף ובהתאמה, הוריתי על ביטול הכרעות הדין שניתנו באשר לתיקי הצירוף.

13. בדיון אשר התקיים ביום 12.3.15, הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינם של הנאשמים, זאת מבלי לקבוע מסמרות לגופה של ענישה, או ליצור ציפייה בהקשר זה. חוות דעת, כאמור, מונחות בפני והן חייביות.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 1 :

14. מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 1 עולה, כי הנאשמים הינם תושבי טורעאן ועובדים באתר בניה סמוך לצלמון (להלן: "האתר"). נאשם 1 עובד בתפקיד נהג טרקטור מסוג שופל (להלן: "השופל") באתר ונאשם 2 עובד כמפעיל מכבש. נאשם 1 הינו הבעלים של רכב מסוג מיצובישי לנסר (להלן: "הרכב").

15. עוד עולה, כי ביום 27.11.13, בשעה 12:00, או בסמוך לכך, עת עבדו הנאשמים באתר, מצא נאשם 1 באתר רימון יד הלים סינור M 7290 וחלקי רימון (להלן: "הנשק").

16. עוד עולה, כי בסמוך לאחר מכן, החליט הנאשם 1 ליטול את הנשק ולהחזיק בו שלא כדיון, כאשר הנאשם 2 מסייע בידו. נאשם 1 הטמין את הנשק בתוך צידנית האוכל של נאשם 2 ונאשם 1 החזיק בנשק בצידנית בשופל בו נהג, במהלך יום העבודה ועד לסיום יום העבודה כשהוא נושא ומוביל אתו את הנשק.

17. כך עולה, כי בתום יום העבודה סייע הנאשם 2 בכך שהעביר את הצידנית לרכב.

18. כן עולה, כי בעקבות מידע מודיעיני נעצרו הנאשמים סמוך לצומת בועינה על ידי שוטרי סיור של משטרת ישראל, כשהם נושאים עמם ומחזיקים ברשותם את הנשק.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2:

19. מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2 עולה, כי הנאשמים הינם תושבי טורעאן. בזמן הרלוונטי

לכתב האישום עבדו הנאשמים באתר בניה סמוך לצלמון (להלן: "האתר"). נאשם 1 עבד בתפקיד נהג טרקטור מסוג שופל (להלן: "השופל") באתר ונאשם 2 עבד כמפעיל מכבש. נאשם 1 הינו הבעלים של רכב מסוג מיציבושי לנסר (להלן: "הרכב").

20. עוד עולה, כי ביום 27.11.13, בשעה 12:00, או בסמוך לכך, עת עבדו הנאשמים באתר, נאשם 1 מצא באתר רימון יד הים סינור M 7290 ורימון יד מתפצל/גז קולח וכן ראש רימון (להלן: "הנשק").

21. כך עולה, כי בסמוך לאחר מכן, החליט נאשם 1 ליטול את הנשק ולהחזיק בו שלא כדין ונאשם 2 סייע בידו. לשם כך, הטמין נאשם 1 את הנשק בתוך צידנית האוכל של נאשם 2. הנאשם 1 החזיק בנשק בתוך הצידנית בשופל בו נהג, ללא רישיון נהיגה, במהלך יום העבודה ועד לסיום יום העבודה, כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק.

22. כן עולה, כי בתום יום העבודה סייע נאשם 2 בכך שהעביר את הצידנית לרכב והנאשמים נסעו ברכב, בעוד נאשם 1 נוהג ברכב כשהוא ללא רישיון נהיגה וללא כיסוי ביטוחי כדון.

טיעוני המאשימה לעונש בעניינו של הנאשם 1:

23. בדיון מיום 29.1.15, הוגשו טיעוני המאשימה לעונש בכתב בעניינו של הנאשם 1. כן הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות התעבורתיות של הנאשם 1, אשר התקבל וסומן ת/1.

24. במסגרת טיעוניה לעונש עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, מאסר מותנה, חיובו בתשלום קנס וכן שלילת רישיון הנהיגה של הנאשם 1 בפועל ועל תנאי.

25. בטיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 1 ואת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו.

26. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

27. באשר לפגיעה בערך החברתי המוגן ולמידת הפגיעה בו, טענה המאשימה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע מעבירות הנשק הינו בטחון הציבור. כך ציינה המאשימה, כי רימונים וכהגדרתם בחוק, נשק חם, הינם נשק מסוכן והחזקתם, נשיאתם, הובלתם והסחר בהם בלא היתר, צפויים להוביל לשימוש בהם לביצוע עבירות פליליות או אידאולוגיות ואף לפגיעה בגוף ובנפש. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

28. באשר למידת הפגיעה בערך המוגן, טענה המאשימה, כי קשה לאמוד את מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות הפוגעות בביטחון הציבור, או באינטרס ציבורי דומה. כך טענה המאשימה, כי בעוד שבמקרה של פגיעה בגוף או

ברכוש הפגיעה הינה קונקרטית, מוגדרת וניתנת לתיאור מדויק, הרי שקשה לאמוד במדויק את מידת הפגיעה בביטחון הציבור בעבירות נשק, כפי שקשה לעשות זאת בעבירות סמים. יחד עם זאת, טענה המאשימה, כי הפגיעה בציבור הנובעת מזמינותו של נשק חם המוחזק בידי אנשים בבתייהם, או נישא על ידם ברחובה של עיר, הינה משמעותית וחמורה. תופעה זו, כך טענה המאשימה, הינה הקרקע המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות ופגיעה בגוף ובנפש.

29. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם 1 הוא אשר מצא את הנשק וכן תכנן ויזם את האירוע כולו. כך טענה המאשימה, כי הנאשם 1 החליט ליטול את הנשק בניגוד לחוק, תוך שהוא מסיע את הרימונים ברכב ומסכן בכך את עצמו ואת הציבור.

30. באשר לחלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי עסקינן במי אשר ביצע את העבירה המושלמת. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם 1 אינו בקיא בטיפול ברימונים אשר מהווים נשק חם ומסוכן הדורש טיפול והתייחסות מיוחדת. משכך, טענה המאשימה, כי גם ללא כוונה מיוחדת מצד הנאשם 1 ושותפו, יכול היה להיגרם במקרה דנן אסון כתוצאה מטיפול בלתי מיומן ורשלני ברימונים. בהקשר זה טענה המאשימה, כי יש בעצם הנחת הרימונים בצידנית, כאשר הנאשם 1 ושותפו אינם חבלנים או בעלי ידע מינימלי בטיפול ברימונים ולאחר מכן, הובלתם ברכב ממונע בכביש ראשי, כדי ללמד על פוטנציאל הסכנה שיצר הנאשם 1 ועל האשמה שיש לייחס ליוזם האירוע.

31. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי נשק חם המוחזק שלא כדין ומובל בחוצות העיר פוגע בביטחון הציבור ומסכן אותו.

32. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הדגישה המאשימה, כי שיקול זה הינו אך אחד מבין השיקולים בעת קביעת מתחם העונש ההולם וטענה, כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה הינה הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופה משתנה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

33. כן הדגישה המאשימה, כי בזיקה לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה לבין העונש וכי בתי המשפט שבו וקבעו, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא, זאת במטרה להרתיע מפני עבירות בנשק ועל מנת למגר את התופעה.

34. לאור כל האמור לעיל, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר.

35. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי הנאשם הינו צעיר, ללא עבר פלילי וכי הוא הודה בהזדמנות הראשונה.

36. כן הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם 1 ולפיו, שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר, ילדתי ובלתי אחראי. עוד הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם 1 בעל דפוסי חשיבה וקווי התנהגות ילדותיים ודפוסים אימפולסיביים, המונע בהתנהגותו מגירויים חיצוניים, מתקשה לשלוט בדחפיו, פועל מתוך דחף רגעי ללא שיקול דעת וחשיבה על ההשלכות.

37. כך הדגישה המאשימה, כי הנאשם 1 אינו מגלה נזקקות טיפולית ושירות המבחן סבור, כי הוא לא יוכל לשמש גורם משקם עבורו. לפיכך, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 1.

38. עוד ציינה המאשימה, כי שירות המבחן העריך, כי ענישה בדמות מאסר בפועל עלולה להביא לפגיעה כלכלית ממשית במשפחת הנאשם 1. בהקשר זה טענה המאשימה, כי פגיעה שכזו הינה פגיעה אינהרנטית להליך פלילי ואיננה ייחודית לנאשם זה. כך הוסיפה המאשימה, כי שירות המבחן, כמו גם הנאשם 1, לא הצביעו על פגיעה חריגה ביחס לנאשם זה בשונה מנאשמים אחרים הצפויים למאסר בפועל.

39. באשר למסוכנות הנאשם 1, טענה המאשימה, כי מסוכנותו נלמדת ממעשיו, כמו גם מפזיזותו. כך טענה המאשימה, כי הנאשם 1 לא נרתע מביצוע העבירות על אף שהיה בהן כדי לסכן את עצמו ואת סביבתו ואף רתם לצורך מעשיו את בן דודו, אשר עבד יחד עימו באתר.

40. כן טענה המאשימה, כי בתי המשפט שבו וקבעו, כי עבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה", בפרט במחוז הצפון ומשכך, יש צורך להרתיע את הרבים מלבצע עבירות נשק ולהחמיר בעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

41. לאור כל האמור לעיל, ובכלל זה מסוכנותו של הנאשם 1 הנלמדת ממעשיו, הפסיקה הנוהגת, הצורך להרתיע את הרבים, העדר נזקקות טיפולית והעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 1, סבורה המאשימה, כי יש להשית על הנאשם 1 מאסר בפועל, מאסר מותנה, לחייבו בתשלום קנס, לשלול את רישיונו בפועל ועל תנאי.

42. בהשלמת טיעוניה לעונש מיום 15.4.30 ולאחר קבלת חוות דעת חיובית מאת הממונה בעניינו של הנאשם 1, עמדה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שזו פורטה לעיל.

טיעוני המאשימה לעונש בעניינו של הנאשם 2:

43. בדיון מיום 14.9.11, הוגשו טיעוני המאשימה לעונש באשר לעניינו של הנאשם 2 בכתב. כן הוגש גיליון הרשעותיו הפליליות של הנאשם 2, אשר התקבל וסומן ת/1.

44. במסגרת טיעוניה לעונש עתרה המאשימה להשית על הנאשם 2 עונש מאסר בפועל, מאסר מותנה ולחייבו

בתשלום קנס.

45. כך הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 2 ואת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו.

46. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

47. באשר לפגיעה בערך החברתי המוגן ולמידת הפגיעה בו, טענה המאשימה, כי הערך החברתי המוגן בעבירות הנשק הינו בטחון הציבור. כך ציינה, כי רימונים, וכהגדרתם בחוק נשק חם, הינם נשק מסוכן והחזקתם, נשיאתם, הובלתם והסחר בהם בלא היתר, צפויים להוביל לשימוש בהם לביצוע עבירות פליליות או אידאולוגיות ואף לפגיעה בגוף ובנפש. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

48. באשר למידת הפגיעה בערך המוגן, טענה המאשימה, כי קשה לאמוד את מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות הפוגעות בביטחון הציבור, או באינטרס ציבורי דומה. כך טענה המאשימה, כי בעוד שבמקרה של פגיעה בגוף, או ברכוש, הפגיעה הינה קונקרטית, מוגדרת וניתנת לתיאור מדויק, הרי שקשה לאמוד במדויק את מידת הפגיעה בביטחון הציבור בעבירות נשק, כפי שקשה לעשות זאת בעבירות סמים. יחד עם זאת, טענה המאשימה, כי הפגיעה בציבור הנובעת מזמינותו של נשק חם, המוחזק בידי אנשים בבתיים, או נישא על ידם ברחובה של עיר, הינה משמעותית וחמורה. תופעה זו, כך לטענת המאשימה, הינה הקרקע המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות ופגיעה בגוף ובנפש.

49. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם 2 לא "נקלע" לאירוע ואין לטעון, כי הוא לא ידע על קיומם של הרימונים. לטענת המאשימה, הנאשם 2 ידע על מציאת הרימונים על ידי הנאשם 1 והסכים לסייע בידו ליטול ולהוביל אותם ברכב, תוך שהוא מסכן בכך את עצמו ואת הציבור.

50. באשר לחלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם 2 הורשע בסיוע לביצוע והשלמת העבירות. אומנם, כך לטענת המאשימה, אין לייחס לנאשם 2 את מלוא האחריות לעבירה המושלמת, אך מנגד אין לטעון, כי הנאשם 2 נטול יסוד נפשי שכן, הוא הודה בסיוע למעשה העבירות ואף מן הראיות הקיימות עולה כי כך היה.

51. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם 2 אינו בקיא בטיפול ברימונים אשר הינם נשק חם ומסוכן הדורש טיפול והתייחסות מיוחדת. משכך, טענה המאשימה, כי גם ללא כוונה מיוחדת של הנאשם 2 ושותפו, יכול היה להיגרם אסון כתוצאה מטיפול בלתי מיומן ורשלני ברימונים. בהקשר זה טענה המאשימה, כי יש בעצם הנחת הרימונים בצידנית, כאשר הנאשם 2 ושותפו אינם חבלנים, או בעלי ידע מינימלי בטיפול ברימונים, ולאחר מכן, הובלתם ברכב ממונע בכביש ראשי, כדי ללמד על פוטנציאל הסכנה שיצרו הנאשמים.

52. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי נשק חם המוחזק שלא כדין ומובל בחוצות העיר, פוגע בביטחון הציבור ומסכן אותו.

53. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הדגישה המאשימה, כי שיקול זה הינו אך אחד השיקולים בעת קביעת מתחם העונש ההולם וטענה, כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה הינה הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

54. כן טענה המאשימה, כי אומנם במקרה דנן עסקין בסיוע בלבד ולא בביצוע העבירה המושלמת, אך עדיין עסקין בסיוע לביצוע מעשה חמור בעל פוטנציאל מסוכנות גבוה במיוחד.

55. כן הדגישה המאשימה, כי בזיקה לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה לבין העונש וכי בתי המשפט שבו וקבעו, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא, זאת במטרה להרתיע מפני עבירות בנשק ועל מנת למגר את התופעה.

56. לאור כל האמור לעיל, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

57. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם הינו צעיר, בעל שתי הרשעות קודמות בעבירות שעניינן, אלימות ותקיפת שוטרים. כך הדגישה המאשימה, כי אף בהיותו קטין דקר הנאשם 2 אדם ותקף שוטרים. בעובדה זו, יש כדי ללמד, כך לטענת המאשימה, כי אין מורא הדין על הנאשם 2. כן הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 ולפיה, הנאשם 2 מוכן להסתבך בפלילים יחד עם אחרים.

58. כן טענה המאשימה, כי הנאשם 2 אומנם הודה בהזדמנות הראשונה, אך מן התסקיר אשר הוגש בעניינו עולה, כי הוא אינו נוטל אחריות על מעשיו ואף אינו רואה צורך בטיפול.

59. כן הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 25.5.12 ולפיו, הנאשם 2 מתקשה לקבל אחריות לעובדות בהן הודה. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי הנאשם 2 טוען, כי הפעם, בניגוד לפעמים הקודמות בהן הורשע בפלילים, הוא לא היה מעורב באירוע ולא ידע, כי שותפו איחסן רימונים בצידנית. כך ציינה המאשימה, כי מהתסקיר עולה, כי גם באשר לאירוע אחר בו הורשע הנאשם 2 ואף ריצה מאסר ממושך, השליך הנאשם 2 מאחריותו על אחרים.

60. עוד הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן ולפיה, עסקין בכישלון התנהגותי של הנאשם 2 הנובע מאמון שהוא נותן בסביבתו, לעיתים על חשבון הסתבכות בפלילים והוא נכון להסתבך בפלילים, אם יידרש לכך.

המאשימה הדגישה, כי שירות המבחן התרשם, כי הנאשם 2 נטה בעבר להתנהגות פורצת גבולות מגיל צעיר והוא מתקשה לזהות את רגשותיו ולהתמודד עמם. עוד ציינה המאשימה, כי למרות האמור לעיל, הנאשם איננו מעוניין בהליך טיפולי כלשהו, הוא לוקח אחריות מצומצמת, אינו בשל לטיפול ושירות המבחן בא בהמלצה להשית עליו ענישה ממשית, מרתיעה ומציבת גבולות.

61. כן ציינה המאשימה, כי למרות האמור בתסקיר הראשון, בית המשפט נתן הזדמנות נוספת לנאשם והפנה אותו בשנית לשירות המבחן.

62. כן הפנתה המאשימה לעולה מהתסקיר המשלים שהוגש (מיום 26.8.14) ולפיו, הנאשם שינה בפני שירות המבחן את גרסתו באשר לנסיבות הסתבכותו והודה, כי הוא הבחין בשותפו נוטל את הרימונים, אך לטענתו החליט להתעלם מכך. כן הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן בהקשר זה ולפיה, על אף, כי הנאשם מבטא באופן מילולי רצון להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן התרשם מחוסר כנות ומניפולציה של הנאשם באשר למוטיבציה אותה הוא מבטא בהליך טיפולי, כאשר בפועל הוא מונע מרצון להקל בעונשו. כן ציינה המאשימה את המלצת שירות המבחן ולפיה, יש להשית על הנאשם ענישה ממשית, מרתיעה ומציבת גבולות.

63. באשר למסוכנות הנאשם, ציינה המאשימה, כי שירות המבחן התרשם, כי הנאשם איננו בשל לטיפול וכי בנסיבות אלו טמון בנאשם פוטנציאל סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. כן הדגישה המאשימה, כי הנאשם איננו מעוניין בטיפול וכי הוא מביע רצון מילולי בלבד, מתוך רצון להקל בעונשו ולא מתוך רצון כנה.

64. עוד ציינה המאשימה את המלצת שירות המבחן ולפיה, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 2.

65. כן טענה המאשימה, כי בתי המשפט שבו וקבעו, כי עבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה", בפרט במחוז הצפון ומשכך, יש צורך להרתיע את הרבים מלבצע עבירות נשק ולהחמיר בעונש בתוך מתחם העונש ההולם.

66. לאור כל האמור לעיל, ובכלל זה מסוכנות הנאשם 2 הנלמדת מתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו והצורך להרתיע את הרבים, סבורה המאשימה, כי יש להשית על הנאשם 2 מאסר בפועל, מאסר מותנה ולחייבו בתשלום קנס.

67. כן ציינה המאשימה, כי הנאשם היה נתון במעצר מיום 27.11.13 ועד ליום 14.1.14.

68. בהשלמת טיעוניה לעונש מיום 30.4.15 ולאחר קבלת חוות דעת חיובית מאת הממונה בעניינו של הנאשם 2, עמדה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שזו פורטה לעיל.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

69. בדיון מיום 23.2.15, הגיש ב"כ הנאשם 1 את טיעוניו לעונש בכתב וכן אסופת פסיקה.

70. במסגרת טיעוניו לעונש בכתב הדגיש ב"כ הנאשם 1 את העבירות בהן הורשע הנאשם 1 על פי הודאתו.

71. כן הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם 1 והדגיש, כי שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם 1, אשר הינו צעיר, בן 23 שנים, אחד מתוך 7 אחים, משפחתו דלת אמצעים, הוריו נפרדו בהיותו בן 11 שנים והוא נאלץ לעזוב את לימודיו כדי לסייע למשפחתו.

72. כך הדגיש ב"כ הנאשם 1, כי הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, זאת לאחר שנעשה תיקון משמעותי בכתב האישום. כן ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה בפני בית המשפט ובפני שירות המבחן, אשר התרשם, כי הנאשם 1 נושא באשמה בגין מעשיו.

73. כן הפנה ב"כ הנאשם 1 להתרשמות שירות המבחן ולפיה, עסקין בצעיר, אשר קווי התנהגותו הילדותיים הובילו אותו למעורבות בפלילים. כן ציין ב"כ הנאשם, כי עסקין במי אשר מצא את הרימון באופן אקראי ללא כל תכנון מוקדם וכי זמם ליטול אותו מתוך סקרנות גרידא, ללא כל כוונה פלילית ואף מבלי לדעת אם ניתן להשתמש בו, אם לאו. כן הדגיש ב"כ הנאשם את הערכת שירות המבחן ולפיה, מעצרו של הנאשם והמפגש עם גורמי החוק והמשפט מאיימים עליו ומרתיעים אותו ומשכך, רמת הסיכון להישנות העבירות בעתיד הינה פחותה.

74. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם אינו מקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע וכי ממפגשו עם גורמי החוק הוא עמד על החמרת בתי המשפט בעבירות מסוג זה ובצורך להגן על הציבור. מנגד, טען ב"כ הנאשם, כי יש לבחון את נסיבותיו האינדיבידואליות של כל נאשם וכי בנסיבות מתאימות וחריגות לא ימצא בית המשפט את הדין גם עם מי שהורשע בעבירה בנשק. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1.

75. כן טען ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם נורמטיבי, אשר ביום האירוע יצא מביתו לעבודה ללא כל מחשבה פלילית כלשהי, כאשר במהלך העבודה ובאופן מפתיע מצא, יחד עם שותפו, את רימון ההלם וחלקי רימון וללא כל מחשבה, או תכנון מוקדם, הם החליטו ליטול את הרימון מבלי שתהיה להם כל ידיעה אודות מה מצאו, או אפילו איך לתפעל אותו ואם בכלל ניתן לעשות כן. עוד טען ב"כ הנאשם, כי לא הוגש כל מסמך המעיד על אפשרות הפעלת הרימון, אם לאו, ולכך משמעות באשר למסוכנות, לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות וכן באשר למתחם העונש ההולם.

76. כן הפנה ב"כ הנאשם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

77. כך טען ב"כ הנאשם, כי במקרה דנן אין עסקינן בעבירות אשר קדם להן תכנון מוקדם שכן, הנאשמים מצאו את הרימון באקראי וללא כל מחשבה פלילית.

78. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי במקרה דנן לא נגרם נזק לאדם או לרכוש ואף לא ידוע אם באמצעות הרימון ניתן לגרום לנזק.

79. באשר לסיבות אשר הובילו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, טען בא כוחו, כי כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הרי שקווי התנהגותו הילדותיים הובילו את הנאשם 1 לביצוע מעשיו וכי הוא התקשה להסביר בפני שירות המבחן את המניעים להחלטתו ליטול את הרימון, אך שלל כל כוונה לעשות בו שימוש כלשהו.

80. כן טען ב"כ הנאשם, כי נקבע בפסיקה, כי בעת גזירת הדין בעבירות שעניינן החזקת נשק, ראוי לברר תחילה מה מטרת החזקת הנשק והפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

81. עוד טען ב"כ הנאשם 1, כי הנאשם החזיק ברימון מתוך סקרנות והתלהבות, ללא כל מטרה וכוונה פלילית, דבר המשליך על קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו ועל חומרת ההחזקה.

82. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הדגיש ב"כ הנאשם את הערכת שירות המבחן ולפיה, עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח יפגע בנאשם אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד באופן קבוע ורציף כדי לפרנס את משפחתו וכן, כי מאסר בפועל עלול להביא להפנמה של נורמות עברייניות ואימוץ דמויות עברייניות כמודל לחיקוי.

83. באשר לפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם 1, טען בא כוחו, כי כפי העולה מהתסקיר, הנאשם נושא בנטל פרנסת המשפחה ומשכך, שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח תפגע במשפחתו. כן ציין ב"כ הנאשם, כי לנאשם נולד תינוק בהיותו במעצר.

84. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם 1 נטל אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה בבית המשפט, הביע חרטה וחסך את הצורך בהעדת עדים.

85. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם 1 נעדר כל עבר פלילי וכי הוא נכנס תחת קטגוריית ה"בגירים - צעירים". משכך, לטענת ב"כ הנאשם, למאסר בפועל תהא השפעה הרסנית על נאשם זה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

86. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית וטען, כי במקרים דומים למקרה דנן ואף בנסיבות חמורות יותר, הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות.

87. לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 ולהטלת מאסר (מופחת, כהגדרתו), אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

88. בטיעוניו לעונש בעל פה, אבחן ב"כ הנאשם 1 את הפסיקה אותה הגישה המאשימה בטיעוניה לעונש מנסיבות המקרה דנן. כך הדגיש, כי עסקינן בנאשם צעיר, אשר מצא את הרימון וכי סקרנותו הובילה אותו למעשיו. במקום לדווח לרשויות, הוא נטל, מתוך סקרנות, יחד עם הנאשם 2 את הרימון, ללא כל תכנון מוקדם, ללא כל כוונה פלילית וללא רקע של סכסוך עם מישהו מסוים. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי עסקינן בנאשם אשר נעדר עבר פלילי, נורמטיבי, אשר נולד לו בן בזמן היותו במעצר. כך הדגיש, כי הנאשם מתחרט על מעשיו ומתחייב שלא לחזור עליהם בשנית.

89. בהשלמת טיעוניו לעונש מיום 30.4.15, עתר ב"כ הנאשם בזיקה לחוות הדעת החיובית שהוגשה מאת הממונה על עבודות שירות, להטיל על הנאשם תקופת מאסר בפועל מינימלית, אשר תרוצה על דרך של עבודות שירות.

90. בדבריו בפני, הביע הנאשם 1 צער על מעשיו. כך טען, כי הוא לא ביצע את מעשיו בכוונה, אלא מתוך סקרנות וכי טעה כאשר לא דיווח למשטרה בעת שמצא את הרימון. כן הבטיח הנאשם, כי לא יחזור על מעשיו בעתיד וציין, כי יש לו בן תינוק וכי הוא חי בשכירות. כן ביקש הנאשם את התחשבות בית המשפט.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

91. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ הנאשם את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום. כך הפנתה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן הראשון אשר הוגש בעניינו של הנאשם וטענה, כי הפגישה הראשונה בין שירות המבחן לבין הנאשם התקיימה בצורה לאקונית, לא עניינית, כאשר כתב האישום המתוקן לא היה מונח בפני שירות המבחן.

92. כך טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה מוכן ואף הצהיר, כי הוא מוכן לעבור כל טיפול אשר יוצע לו על ידי שירות המבחן, אך שירות המבחן לא הציע כל אופציה טיפולית עניינית ולכן הנאשם דחה זאת.

93. כן הפנתה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר המשלים שהוגש. בהקשר זה טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם אכן הביע נכונות להשתתף בהליך טיפולי, אך שירות המבחן לא הציע לו הליך שכזה.

94. כן טענה ב"כ הנאשם, כי התסקיר המשלים אשר הוגש בעניינו של הנאשם אינו ענייני.

95. באשר למידת הפגיעה בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי מידת הפגיעה במקרה דנן היא מינורית, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות.

96. באשר למתחם העונש ההולם, טענה ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר, אשר ירצו על דרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל של ממש.
97. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם, כי אין עסקין בתכנון מוקדם וכי הנאשם הסתבך בעבירות במהלך יום עבודה רגיל ובשל היכרות מוקדמת עם הנאשם 1.
98. כך טענה ב"כ הנאשם, באשר לחלקו היחסי ולמידת ההשפעה של הנאשם 1, על הנאשם כאן, שעה שעסקין בקשר משפחתי קרוב ושעה שחלקו של הנאשם 2 הוא מינורי לעומת חלקו של הנאשם 1.
99. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי עסקין בפצצות הלם, פצצות גז, אשר הסכנה הנשקפת מהן בעת שימוש אינה סכנה המאיימת בפגיעה פיזית רצינית. עוד הדגישה, כי לא נגרם במקרה דנן נזק רציני של ממש.
100. כן הדגישה ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם בן 24 שנים, המתגורר עם הוריו בכפר טורעאן, בעל הרשעה קודמת אחת בגינה עבר הליך טיפולי.
101. בהשלמת טיעוניה לעונש בכתב, הדגישה ב"כ הנאשם את העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ואת עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. כך הפנתה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.
102. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, הפנתה ב"כ הנאשם לערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו וטענה, כי אין מחלוקת, כי בכל עבירה על החוק נפגע ערך חברתי מוגן אך מנגד, מידת וחומרת הפגיעה משתנות ממקרה למקרה, זאת לפי חומרת העבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוע המעשה וחלקו של הנאשם במעשים. במקרה דנן, כך לטענת ב"כ הנאשם, עסקין בפגיעה מינורית בערך החברתי המוגן, זאת בשל סוג הרימונים אשר נתפסו, שעה שעסקין ברימון הלם יד, אשר בעת השימוש בו הוא משמיע קול נפץ המלווה בהבזק אור והמוגדר כאמצעי אל הרג, אשר אינו מיועד לגרום נזק ואשר אינו יכול להמית אדם, אלא בנסיבות קיצוניות יכול לגרום לנזק גופני. כך טענה ב"כ הנאשם, כי האפקט העיקרי של רימון זה הינו רעש והבזק אור.
103. באשר לרימון הגז, טענה ב"כ הנאשם, כי זה אינו מיועד לגרום לנזק, או להמית אדם ועיקר השימוש בו הינו לפיזור הפגנות מאחר והחומר הנפלט ממנו הינו גז מדמיע. כן טענה ב"כ הנאשם, כי הרימונים נמצאו במקרה באתר העבודה בו עבד הנאשם 2 ולא קדם לכך תכנון או חיפוש ממוקד לצורך השגת הרימונים.
104. כן טענה, כי הנאשם 2 לא נגע ברימונים וכי חלקו בעבירה מינורי ביותר לעומת חלקו של הנאשם 1 וגובל בעצימת עיניים הנובעת מאי נעימות כלפי הנאשם 1, אשר הינו קרוב משפחתי ובן דודתו של

הנאשם.

105. כך הדגישה ב"כ הנאשם את התיקון המהותי אשר נערך בעובדות ובהוראות החיקוק שבכתב האישום, שעה שהנאשם הפך למסייע לנאשם העיקרי.
106. כן טענה ב"כ הנאשם, כי בשקלול כל האמור לעיל ומבלי להמעיט בחשיבות הערך המוגן העומד בבסיס עבירות הנשק, הפגיעה בערך החברתי המוגן בנסיבות העניין, הינה מינורית ביותר.
107. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה ועתרה, כי בית המשפט יערוך אבחנה בהתאם לנסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם.
108. באשר לנסיבות אשר קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם, כי מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2 עולה, כי אין עסקינן במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם. כך טענה, כי הרימונים נתפסו במקרה במהלך עבודת הנאשמים באתר העבודה בצומת "צלמון" וכי נאשם זה לא פעל, או תכנן להשיג רימונים. כן הדגישה את חלקו היחסי של הנאשם 2 בהחזקה ובהובלה, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם זה.
109. באשר לחלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע העבירות ולמידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם, כי מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם זה עולה, כי הנאשם 1 הינו המבצע העיקרי והדומיננטי וחלקו במעשים גדול בהרבה וחמור יותר מחלקו של הנאשם 2. כך הדגישה, כי עסקינן בבני דודים אשר הגיעו לעבודה יחדיו, הנאשם 1 הסיע את הנאשם 2 ברכבו לעבודה, הנאשם 1 הוא זה אשר מצא את הרימונים, הוא אשר החליט להטמין את הרימונים בתוך צידנית האוכל של הנאשם 2 והחזיק בצידנית בשופל, בו נהג ללא רישיון, במהלך יום עבודה שלם. מבלי להתעלם מחלקו היחסי של הנאשם 2, אשר סייע בידי הנאשם 1 והעביר את הצידנית לרכב, טענה ב"כ הנאשם, כי חומרת מעשיו של הנאשם 2 הינה במדרג הנמוך ביותר ונעדרת תכנון מוקדם.
110. כך הוסיפה ב"כ הנאשם, כי יש בהיות הנאשם 2 שותף לעבירה של בן דודתו, כאשר האחרון ציפה, כי הנאשם 2 לא יפליל אותו וכי ישתף עמו פעולה ולו ברמה הנמוכה ביותר, כדי ליתן משקל משמעותי לקולא בעת גזירת דינו של הנאשם 2.
111. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם, כי מאחר ועסקינן בעבירות בתחום הנשק, הרי שהנזק שצפוי להיגרם נאמד לפי טיב וסוג הנשק. כך ציינה, כי עסקינן ברימונים אשר מוגדרים כפירוטכניים, אשר מטבעם אינם מיועדים לגרום נזק ואינם יכולים להמית, כאשר האחד פולט גז מדמיע והשני גורם לאפקט של רעש והבזק מידי. כך טענה, כי לכל היותר בטיפול לא נכון ובנסיבות מסוימות קיצוניות, יכול להיגרם נזק גופני, או בריאותי.

112. עוד הדגישה ב"כ הנאשם, כי הנאשמים נתפסו מיד לאחר יציאתם מאתר העבודה, בהיותם בדרך לביתם ובפועל לא נעשה שום שימוש ברימונים. כך הדגישה, כי במהלך כל יום העבודה הרימונים היו מוחזקים אצל הנאשם 1.

113. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם, כי אין להתעלם מנסיבות ביצוע העבירות, בסיטואציה אליה נקלע הנאשם 2 ובנסיבות אשר הובילו אותו לידי ביצוע העבירות, מבלי להמעיט בחלקו, שעה שעסקין בסיוע לביצוע והשלמת העבירות.

114. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הדגישה ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם בן 24 שנים, רווק, המתגורר עם הוריו. כן ציינה, כי הנאשם 2 הינו הבן הצעיר במשפחה, כמו גם את התרשמות שירות המבחן ולפיה, עסקין באדם נבון ובעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות.

115. כך טענה ב"כ הנאשם, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בפלילים. עבירה אחת בה הסתבך בהיותו קטין והשנייה בהיותו בגיר. כך ציינה, כי שירות המבחן סבור, כי יתכן וכישלוננו ההתנהגותי של הנאשם 2 נובע מהאמון אשר הוא נותן בסביבתו ואשר לעיתים על חשבון הסתבכותו בפלילים, אך מנגד, שירות המבחן סבור, כי על אף שאין עסקין בהסתבכותו הראשונה של הנאשם 2, כיום הוא מנסה לשקם את חייו ושואף לתפקוד נורמטיבי ותקין. כן הדגישה ב"כ הנאשם, כי מאז אותן הסתבכויות קודמות, כולל ההסתבכות כאן ובשים לב לנסיבות המקרה דנן אשר חידדו עבור הנאשם 2 את חשיבות אי ההיגררות אחר עבריינות של אחרים, הנאשם התבגר ואישיותו הפכה להיות בשלה יותר והוא מביע רצון לשקם את חייו ולהתחיל לנהל אורח חיים נורמטיבי.

116. כן הפנתה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן, אשר הוגשו בעניינו של הנאשם וטענה, כי היחסים של הנאשם 2 עם שירות המבחן נקלעו לתסבוכת, אשר בשלה הוגש תסקיר מסווג אשר נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. לטענת ב"כ הנאשם, בפגישה הראשונה עם שירות המבחן, שירות המבחן עימת את הנאשם 2 עם עובדות כתב האישום המקורי בטרם התיקון ועל סמך דברי הנאשם 2, קבע את מידת לקיחת אחריותו ואת מסקנותיו לאחר מכן. ב"כ הנאשם הביעה הסתייגות מקביעת שירות המבחן שהובאה במסגרת התסקיר המשלים ולפיה, הנאשם שינה את גרסתו וטענה בהקשר זה, כי בפועל הנאשם מסר את גרסתו במסגרת התסקיר המשלים בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו. עוד הביעה ב"כ הנאשם הסתייגות באשר למסקנת שירות המבחן ולפיה, הנאשם ביטא באופן מילולי רצון להשתלב בהליך טיפולי וטענה בהקשר זה, כי שירות המבחן לא הצביע על צורך מסוים בטיפול ולא הציג בפני הנאשם אופציה טיפולית קונקרטית.

117. כן טענה ב"כ הנאשם, כי מסקנות שירות המבחן אינן נכונות ונובעות מתפיסה מוטעית באשר לדברי הנאשם והתנהלותו, זאת בשל אי ההבנה אשר התרחשה לאחר הפגישה הראשונה. כך הדגישה ב"כ הנאשם, כי התנהלות הנאשם 2 ובני משפחתו לאחר האירוע מעידה, כי הנאשם 2 מבין את משמעות הסתבכותו עם החוק וכן את משמעות הפסול שבמעשיו ומעידה על חרטה ולקיחת אחריות. עוד ציינה,

כי במסגרת עדותו של הנאשם 2 במשטרה, סיפר הנאשם 2 את האמת העובדתית לגבי מה שארע בפועל. כן הדגישה את התרומה של אחיו של הנאשם 2, אשר מסר עדות במשטרה ובמסגרתה מסר ראיות מפלילות, אשר הובילו לקידום החקירה באופן משמעותי באשר לעניינו של הנאשם האחר.

118. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי למרות הסתייגות שירות המבחן והימנעותו מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 2, שירות המבחן בא בהמלצה לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

119. כן הוסיפה וטענה ב"כ הנאשם, כי בטיעוניה לעונש המאשימה התייחסה אל הרימונים אשר נתפסו אצל הנאשמים כאל נשק חם, זאת מבלי ליתן משקל לסוג הרימונים ולמידת הנזק הנשקף מהם, עובדה אשר יש בה כדי להשליך על מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן.

120. כן אבחנה ב"כ הנאשם את נסיבות המקרה דנן מנסיבות המקרים אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש והדגישה, כי עסקינן בסיוע לעבירת נשק בנסיבות מקלות ביותר.

121. לאור כל האמור לעיל, טענה ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר מועט של חודשי מאסר, אשר ירוצו על דרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, כאשר העונש הראוי לנאשם בהתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, מצוי ברף התחתון של המתחם כפי הצעתה, ואף תואם את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2.

122. בהשלמת טיעוניה לעונש מיום 30.4.15, עתרה ב"כ הנאשם לאימוץ חוות הממונה על עבודות השירות בעניינו של נאשם זה ולהשית על הנאשם תקופת מאסר בפועל מינימלית שתרוצה על דרך עבודות השירות.

123. בדבריו בפני ציין הנאשם 2, כי הוא שגה וכי הוא מודה בטעויות שלו. כך ציין, כי מעשיו נבעו בשל אי נעימות. כן ציין, כי בתקופה הרלוונטית היו לו בעיות נפשיות אישיות, כי הוא לא היה מרוכז בנעשה סביבו וכי לא הייתה בכוונתו להעלים מידע, או לקחת חלק באירוע. כן ציין הנאשם, כי אומנם יש לחובתו עבר פלילי קודם, אך הוא עלה על דרך המלך, שילם את חובותיו והחל לעבוד. עוד ציין הנאשם, כי בעבר הוא הגיש בקשת חנינה לנשיא המדינה, אשר יש בה כדי ללמד על רצונו לשנות את מתווה חייו. כך הוסיף והדגיש, כי במקרה דנן הוא מעד עקב אי נעימות והקרבה המשפחתית לנאשם 1 וכי בפגישה השנייה עם שירות המבחן, נאמר לו, כי הם לא יודעים מה לעשות עמו ואיך לעזור לו. כך ציין, כי שירות המבחן סבור, כי הוא מעוניין בקבוצה טיפולית כדי שיקלו עליו בעונש, אך אין הדבר נכון. עוד ביקש לציין, כי שיחתו עם שירות המבחן לא הייתה ארוכה וכי קצינת המבחן לא הביעה בו התעניינות מספקת.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

124. כאמור, בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 8.1.15.

125. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 23 שנים, נשוי משנת 2012 ואב לתינוק בן שנה. כן עולה, כי הנאשם נתון בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית חלקי בבית אמו בטורעאן, לרבות אזוק אלקטרוני. לאחר ההקלה בתנאיו המגבילים, החל הנאשם לעבוד בחודש יולי כנהג שופל. בהמלצת מעסיקו הנאשם מתואר כעובד חיובי, מסור, בעל יוזמה, התנהלותו תקינה ויחסיו תקינים עם עמיתיו בעבודה.

126. כן עולה, כי הנאשם תיאר את מערכת יחסיו הזוגית כיציבה וכמאופיינת בתקשורת תקינה. יחד עם זאת, הנאשם תיאר מצוקה כלכלית קשה מאוד עמה מתמודדת משפחתו הגרעינית, אשר לדבריו החריפה עקב מעצרו ובהמשך, בשל שהותו במעצר בית מלא למשך מספר חודשים. על רקע זה, משפחתו פנתה לקבלת סיוע משירותי הרווחה בשוב.

127. עוד עולה, כי בדו"ח הסוציאלי ששירות המבחן קיבל מלשכת הרווחה בטורעאן מתוארת משפחה המתמודדת עם קשיים על רקע מצוקה כלכלית קשה השוררת במשפחה כיום. כן מתוארת משפחה המתגוררת בשכירות, עם אמצעים כלכליים דלים ועיקר הטיפול בה ממוקד במתן סיוע כספי.

128. כך עולה, כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד במסגרת פנימייה ב"טמרה" במגמת מסגרות. כן הובאו נתונים אודות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר מפאת צנעת הפרט לא אפרטן. בקליפת אגוז יצוין, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם הן קשות שעה שהוצא למסגרת חוץ ביתית בהתערבות גורמי הרווחה בטורעאן. עוד עולה, כי הנאשם עזב את המסגרת הלימודית, השתלב בשוק העבודה והתגייס לפרנסת משפחתו. תחילה, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ובהמשך, השתלב בעבודות עפר.

129. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. שירות המבחן התרשם, כי עסקין במי אשר נעדר הכוונה ופיקוח על התנהלותו, אשר מגיל צעיר נדרש לתפקוד עצמאי, עוד קודם לבשלות הרגשית, כאשר התנהלות המשפחה תרמה לחוויית אין אונים וחסך משמעותי בדמויות משמעותיות להזדהות וכן במודל חיובי.

130. עוד עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. כן עולה, כי הנאשם מודה בביצוען של העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, מבטא מודעות לחומרתן וכן מביע חרטה בשלהן. הנאשם מבין, כי התנהלותו באירוע הנדון בעייתית ופסולה והוא ער לסיכון הפוטנציאלי הכרוך בהתנהלות כגון דא. הנאשם הסביר, כי יחד עם הנאשם 2, אשר הינו בן דודה שלו, הם מצאו את הרימון וזממו ליטול אותו. כך עולה, כי הנאשם התקשה להסביר את המניעים להחלטתו ליטול את הרימון, אך שלל כוונה לעשות בו שימוש כלשהו.

131. כן עולה, כי הנאשם ציין, כי החלטתו לקחת את הרימון הייתה לא שקולה וחסרת הערכה לחומרת

המעשה. הנאשם הביע מספר פעמים חרטה בפני שירות המבחן וזה התרשם, כי הוא נושא באשמה בגין מעשיו.

132. כך עולה, כי עסקין בנאשם אשר גדל במציאות משפחתית מורכבת וכי חסרו בחייו דמויות סמכות מכילות ומציבות גבולות. שירות המבחן לא התרשם מבחור בעל עולם ערכים עברייני, אלא מצעיר ילדתי ובלתי אחראי, אשר דפוסי החשיבה שלו וקווי התנהגותו הילדותיים הובילו אותו למעורבותו בפלילים. כך עולה, כי עסקין בבחור בעל דפוסים אימפולסיביים, המונע בהתנהגותו על ידי גירויים חיצוניים, המתקשה לשלוט בדחפיו, כאשר פועל מתוך דחף רגעי ללא שיקול דעת וחשיבה על השלכות מעשיו. להערכת שירות המבחן, מעצרו של הנאשם והמפגש עם גורמי החוק והמשפט מאיימים עליו ומרתיעים אותו ומשכך, רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד פחתה.

133. עוד עולה, כי הנאשם אינו חש צורך בהתערבות טיפולית. כן סבור שירות המבחן, כי הוא אינו יכול להוות גורם משקם עבור הנאשם לאור מאפייניו האישיותיים. בנסיבות אלה, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

134. להערכת שירות המבחן, שליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל, עלולה להביא לפגיעה כלכלית ממשית במשפחתו הגרעינית, בה הוא מהווה מפרנס עיקרי וכן עלולה להביא להפנמה של נורמות עברייניות ולאימוץ דמויות עברייניות כמודל לחיקוי. שירות המבחן סבור, כי ענישה מוחשית בדמות מאסר אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה משמעותי, יש בכוחה לסמן לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו ולהפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2:

135. כאמור, בעניינו של הנאשם 2 הוגשו שני תסקירים. האחד, נושא תאריך 25.5.14 והשני, נושא תאריך 26.8.14.

136. מהתסקיר מיום 25.5.14 עולה, כי הנאשם בן 23 שנים, מוסלמי, רווק, המתגורר עם הוריו בכפר טורעאן. הנאשם שיתף, כי בעקבות מעורבותו בעבירות דן, הוא נתון בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית חלקי ואינו עובד. לדברי הנאשם, טרם מעצרו הוא הועסק כשכיר בעבודות עפר, יחד עם שותפו לביצוע העבירות.

137. כך עולה, כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד ותיאר את חייו עד כיתה י' כמספקים וטובים. לדבריו, הוא היה תלמיד שקט בעל הישגים טובים, אולם בכיתה י' הותקפו הוא וחברו על ידי חבורת נערים ששלפו סכינים. הנאשם דקר את אחד התוקפים באופן קשה, נבהל וברח. בעקבות מעורבותו בפרשה זו, נדון הנאשם לעונש מאסר בן 6 חודשים, חויב בתשלום פיצוי ובתשלום קנס וכן הושת עליו מאסר מותנה. לדברי הנאשם, כאשר הוא שוחרר ממאסר, הוא עבר להתגורר בתל אביב יחד עם אחיו ועבד במשך 4

שנים בתחום המזון והקייטרינג. לדברי הנאשם, לאחר שהחברה בה עבד פשטה את הרגל, הוא שב לבית הוריו ועבד במשך מספר חודשים בתחום עבודות עפר.

138. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם.

139. עוד עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי לחובתו שתי הרשעות קודמות. האחרונה מיום 4.5.11, בגינה נדון לעונש מאסר למשך 6 חודשים, חויב בתשלום פיצוי ובתשלום קנס וכן הושת עליו מאסר מותנה. כן לחובת הנאשם הרשעה נוספת מיום 30.5.10 בגין עבירות אלימות, הפרעה לשוטר ועבירות נהיגה. בגין אלה נדון הנאשם לעונש מאסר למשך 12 חודשים. בהתייחסותו להרשעה זו ציין הנאשם, כי הוא נהג ללא רישיון לכן נבהל כשראה את השוטרים וברח. כך עולה, כי הנאשם התייחס להתנהגותו בהפחתה ולא הצליח להתחבר לכך שסיכן חיי אדם כאשר נהג באופן פרוע.

140. באשר להתייחסותו לעבירות דנן, טען הנאשם, כי שותפו למעשים הוא בן דודתו מצד האם. הנאשם תיאר קשר שנחווה על ידו כשטחי עם בן דודתו ומסר, כי ימים ספורים טרם מעצרו הם החלו לעבוד יחד בעבודות עפר. עוד ציין, כי הנאשם האחר הוא אשר מצא את הרימון וידע אותו על כך וכי אחסן את הרימון אשר מצא בצידנית אשר שייכת לו, ללא ידיעתו. כן הוסיף הנאשם, כי בהשוואה לפעמים הקודמות בהן הורשע, הפעם הוא לא היה מעורב ולא ידע, כי שותפו אחסן בצידניתו את הרימון. כן עולה, כי הנאשם שיתף במורכבות הרגשית הקיימת וביטא עמדות אמביוולנטיות ביחס לשותפו, נוכח ההליך המשפטי המתנהל כנגדו, כאשר שותפו הוא קרוב משפחתו.

141. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הינו נבון ובעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר שבעברו נטה להתנהגות אלימה ופורצת גבולות מגיל צעיר, בעל ערך עצמי נמוך, מופנם, אשר מתקשה לזהות את רגשותיו ולהתמודד עמם. עוד התרשם שירות המבחן, כי במהלך השיחה נהג הנאשם לתאר את עצמו באופן חיובי, כמי שלמד לקח מהעונשים שהוטלו עליו בעבר.

142. שירות המבחן העריך, כי יתכן וכישלונו ההתנהגותי המתבטא בעבירות נשואות כתב האישום נובע מהאמון אותו הוא נותן בסביבתו, לעיתים על חשבון הסתבכותו הפלילית. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי על אף שזוהי אינה הסתבכותו הפלילית הראשונה, הנאשם מנסה לשקם את חייו ושואף לתפקוד נורמטיבי ותקין.

143. כך עולה, כי שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אשר יסייע לו לפתח יכולות אסרטיביות, אך הנאשם אינו מעוניין בהליך טיפולי כלשהו. כן עולה, כי הנאשם מעוניין לשלם את המחיר בגין התנהגותו ולחזור לחיים נורמטיביים.

144. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות מצומצמת בנוגע לעבירות אותן ביצע, הוא אינו בשל לטיפול ואינו מביע נזקקות טיפולית.

145. לאור כל האמור לעיל ונוכח חומרת העבירות ובהיעדר כל ביטוי של נזקקות טיפולית, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

146. מהתסקיר מיום 26.8.14 עולה, כי לדברי הנאשם, במהלך תקופת הדחייה הוא החל לעבוד בתחום הקייטרינג בחברת "נאות קדומים", אשר ממוקמת סמוך למודיעין.

147. כך עולה, כי בשיחה עם שירות המבחן שינה הנאשם את גרסתו בהתייחסותו לנסיבות הסתבכות הפלילית, כאשר שיתף כי אכן ידע, כי שותפו לעבירות מטמין את הרימונים בצידנית אשר בבעלותו, אך בחר להתעלם מהעניין ולא למנוע זאת משותפו. בנוסף, ביטא הנאשם באופן מילולי רצון להשתלב בהליך טיפולי. יחד עם זאת, הנאשם התקשה לתאר בעייתיות בהתנהלותו, אשר הובילה אותו לביצוע העבירות. כמו כן, התקשה לתאר מוקדי התערבות, אשר בגינם הוא זקוק לטיפול.

148. שירות המבחן התרשם מחוסר כנות ומניפולטיביות סביב המוטיבציה אותה מבטא הנאשם לטיפול. כן ציין שירות המבחן, כי נראה, כי המניע שעומד מאחורי רצונו של הנאשם לטיפול הינו הרצון להקל בעונשו.

149. לאור האמור לעיל, שירות המבחן שב ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת עונש מאסר, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

דין והכרעה:

150. כאמור, הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן בעניינו ואשר עניין, נשיאת נשק שלא כדין והחזקת נשק שלא כדין. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן בעניינו ואשר עניין, סיוע לנשיאת נשק שלא כדין וסיוע להחזקת נשק שלא כדין. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתבי האישום המתוקנים, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

151. הכרעות הדין בעניינם של הנאשמים ניתנו לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בעניינם תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על

בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

152. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

153. עיון בעובדות כתבי האישום המתוקנים מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתבי האישום המתוקנים ואת מקבץ העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו בהתאמה. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה. כמו כן נציין, כי יש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים, זאת בנפרד באשר לכל אחד מן הנאשמים בשים לב לאבחנה הקיימת ביניהם.

קביעת מתחמי העונש ההולמים :

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1:

154. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

155. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם 1 הם ביטחון המדינה, שלום וביטחון הציבור וכן הסדר הציבורי. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק בכלל ועבירות החזקת נשק שלא כדין בפרט, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הבהיר עוד בפסיקתו האחרונה, במספר הזדמנויות, כי הגיעה העת להחמיר בעבירות של החזקת נשק שלא כדין ושימוש בנשק.

בהקשר זה ראה ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הנודעת לעבירות נשק בכלל,

ולעבירת החזקת נשק בפרט, המקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית, ולפיכך, מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת [ראו למשל: רע"פ 5921/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 6.5.2009]; ע"פ 3583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 5.12.2006]; ע"פ 6294/10 אלקיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 13.2.11].

כן ראה ע"פ 49/11 סלאימה נ' מדינת ישראל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"בהחזקת נשק שלא כדין כרוך סיכון ניכר לציבור, הואיל וניסיון החיים מלמד כי לא אחת נעשה שימוש בנשק זה לביצוען של עבירות אחרות או לפעילות עוינת. למרבה הדאבה, תופעה זו היא נפוצה, ואת מחירה שילמו לא אחת בחייהם אנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לזירה אלימה. בנסיבות אלו צריך העונש ליתן מענה גם להרתעת הרבים, היינו, שלכל יהיה נהיר כי עבירות מסוג זה עלולות להביא לכליאתם של מבצעהן".

156. במעשי הנאשם 1, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, עשה הנאשם 1 כדי לפגוע באופן משמעותי וממשי בערכים החברתיים המוגנים, כפי שפורטו לעיל. יחד עם זאת, ראוי כבר עתה להדגיש באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים, כי הנשק נתפס על ידי המשטרה, כמו גם נדגיש את טיב ומהות הנשק במקרה דנן, בשים לב לטיבו של זה, מבלי להקל בו ראש. בעובדות אלה יש כדי להפחית במידת מה מעוצמת וממידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שפירטנו לעיל. באשר לעובדה, כי הנשק נתפס ע"י המשטרה, רואה אני להפנות לאמור בסעיף 5 לעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 1.

157. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שהחלו בחודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו גם על דרך של עבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופות ממושכות, כמפורט להלן:

158. בע"פ 5220/09, **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל**, נדון ערעורו של נאשם נעדר כל הרשעות קודמות, אשר הודה והורשע בעבירה שעניינה החזקת נשק ותחמושת. על נאשם זה הושתו 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, מאסר מותנה וחויבו בתשלום קנס. ערעור על חומרת העונש נדחה.

159. נשוב ונפנה לע"פ 5604/11, **נאסר נ' מדינת ישראל**, אשר צוטט לעיל, בו אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 12 חודשים ועונשים נלווים לנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד ואשר חלקו אף התיישן, אשר הורשע בעבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת) לאחר שבביתו נתפסו אקדח ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים, תוך שהוא דוחה את ההבחנה בה ביקש סנגורו של המערער להתמקד, שבמרכזה הטענה לאי שמישות האקדח.

160. כן ראה ת"פ 37846-11-11 **מדינת ישראל נ' עידן גאון** (27.12.12). שם, הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות שעניינן, החזקת נשק שלא כדין (ריבוי עבירות) וגניבה. בין השנים 2005-2010 נטל הנאשם נשק, תחמושת וציוד מרשות צה"ל. בהמשך, ביום 2.2.10, החזיק הנאשם בביתו את הנשק והתחמושת. על נאשם זה נגזרו, בין היתר, 4 חודשי מאסר, שירוצו על דרך של עבודות שירות.
161. כן ראה ת"פ 26500-11-09 **מדינת ישראל נ' רפיק אבו רומי** (3.3.11). שם, הורשע הנאשם בעבירות שעניינן החזקת נשק והחזקת אביזרי נשק ותחמושת. ביום 16.11.09, בחיפוש שנערך על ידי המשטרה בתוך מבנה צמוד לרפת בטמרה נמצא, כי הנאשם החזיק ברשותו נשק, אביזרים ותחמושת, כשהם מוסלקים בתוך הנמכת תקרה מגבס וכן, מאחורי מכונת כביסה ובתוך פח אשפה. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.
162. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נציין, כי הנאשם מצא באתר רימון יד הלם סינור M7290 וחלקי רימון והחליט ליטול את הנשק ולהחזיק בו שלא כדין, כשהנאשם 2 מסייע בידו. הנאשם 1 הטמין את הנשק בתוך צידנית האוכל של נאשם 2 והחזיק בנשק בצידנית בשופל בו נהג, במהלך יום העבודה ועד לסיום יום העבודה, כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק.
163. כך ראוי לציין, כי הנאשם 1 היה המבצע העיקרי של המעשה וכי הוא אחראי באופן מלא לתוצאותיו. מאידך, ראוי לציין, מבלי להקל ראש במהות ובחומרת המעשים, כי אין עסקינן בעבירת נשק בשים לב לנסיבותיה ולטיב הנשק בו החזיק הנאשם 1, אשר מצויה ברף הגבוה והחמור של מדרג עבירות אלו וכי בסופו של יום לא נגרם נזק של ממש.
164. באשר לנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירות, ראוי להדגיש, כי עבירות הנשק בכלל טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות מוחשית וממשית לשלום הציבור ולביטחון.
165. כך נדגיש, כי אין בידי הנאשם 1 את המיומנות הצריכה לטיפול ברימונים. משכך, נשיאת הנשק ברכב ממונע, יש בה כדי ליצור סיכון ממשי לנאשמים עצמם ולציבור בכלל.
166. מאידך נציין, כי עסקינן בנאשם הנכנס תחת קטגוריית "הבגירים- צעירים", על כל המשמעויות הקמות מכך.
167. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם 1 לידי ביצוע העבירות, יצוינו הדברים שטען הנאשם בפני שרות המבחן, כמו גם אשר קיבלו את ביטויים בטיעוני בא כוחו לעונש ולפיהם, הנאשם 1 יחד עם הנאשם 2 מצאו את הרימון וזממו ליטול אותו. כך שמתן לידי לכך שהנאשם 1 התקשה להסביר את המניעים להחלטתו ליטול את הרימון, אך שלל כל כוונה לעשות בו שימוש כלשהו. עוד ציין הנאשם 1, כי החלטתו

לקחת את הרימון הייתה לא שקולה וחסרת הערכה באשר לחומרת המעשה.

168. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו על דרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2:

169. כאמור, נאשם זה הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות אשר ענינן, סיוע לנשיאת נשק שלא כדין וסיוע להחזקת נשק שלא כדין.

170. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות הנשק שביצע הנאשם 2, כפי שהדבר פורט בעניינו של הנאשם 1, יפים גם לעניינו של נאשם זה. יחד עם זאת, לאור חלקו של הנאשם 2 במעשים ובהתאמה בעבירות בהן הורשע, הרי שמידת הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים אלו, כפי עשייתו הפלילית של הנאשם כאן, הינה פחותה בעוצמתה, בזיקה לחלקו היחסי במעשים.

171. אף מדיניות הענישה הנהוגה, אשר הובאה בעניינו של הנאשם 1 וקריאת בתי המשפט להחמרה בעבירות הנשק יפה גם בעניינו של נאשם זה. יחד עם זאת, כאמור, עניין לנו "במסייע" ובהתאמה יש אף לבחון את מדיניות הענישה שפורטה לעיל ורמת הענישה אליה הפנינו, תוך עריכת השינויים המחויבים נוכח העובדה, כי עסקינן "במסייע", כאמור.

172. אבחנה זו, יורדת כמובן לשורשו של עניין בזיקה למצוות המחוקק והעונש בצידה של עבירת "הסיוע", תוך הבחנה מעניינו של הנאשם 1, אשר ביצע את העבירות המושלמות. אלו הן מושכלות יסוד ואינני רואה להכביר מילים בשלהן.

173. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שכעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2, נאשם זה סייע לנאשם 1 ליטול את הנשק ולהחזיק בו שלא כדין. לשם כך, הטמין הנאשם 1 את הנשק בתוך צידנית האוכל של הנאשם 2. בתום יום העבודה סייע נאשם 2 בכך שהעביר את הצידנית לרכב והנאשמים נסעו ברכב.

174. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, כפי שפורט בעניינו של הנאשם 1, יפה הוא גם לעניינו של הנאשם כאן, זאת בוודאי תוך התייחסות לכך, כי הנאשם כאן סייע לעבירות אלו, כאמור.

175. כך נדגיש, כי גם לנאשם 2 אין את המיומנות הצריכה לטיפול ברימונים. משכך, הובלת הנשק ברכב

ממונע, יש בה כדי ליצור סיכון ממשי לנאשמים עצמם ולציבור בכלל.

176. עוד נציין, כי עסקינן במי אשר נכנס תחת קטגוריית "הבגירים- צעירים", על כל המשמעויות הקמות מכך.

177. כן ראוי לציין את הנסיבות אשר הביאו את הנאשם 2 לידי ביצוע העבירות, כפי שהדבר פורט בטיעוני באת כוחו לעונש וכפי שהדבר מקבל את ביטוי גם בתסקירי שירות המבחן, אשר הוגשו בעניינו. כאמור, במסגרת התסקיר המשלים טען הנאשם, כי הוא אכן ידע, כי שותפו מטמין את הרימונים בצידנית אשר בבעלותו, אך בחר להתעלם מכך ולא למנוע זאת משותפו. עוד נציין, כי, כאמור, לדברי הנאשם הוא ביצע את מעשיו בשל אי נעימות משותפו לעבירות, אשר הינו בן דודתו. יחד עם זאת, נדגיש, כי אין באלה כדי להוות הצדקה למעשים חמורים אלו, באשר ראויים הם לכל גנאי.

178. בנסיבות העניין, בזיקה לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם 2 ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו על דרך של עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

179. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים, ונסיבותיהם האישיות.

180. עוד סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא ויש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

העונש הראוי לנאשם 1:

181. באשר לנאשם 1, יצוין האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו ולפיו, עסקינן בנאשם בעל דפוסים אימפולסיביים, המונע בהתנהגותו על ידי גירויים חיצוניים, המתקשה לשלוט בדחפיו, כאשר פועל מתוך דחף רגעי ללא שיקול דעת וחשיבה על השלכות מעשיו.

182. כך נציין, כי בעניינו של הנאשם לא הונח כל אפיק טיפולי, זאת בשל מאפייני אישיותו ובשל העדר בשלותו הרגשית.

183. מאידך, יצוין, כי עסקינן בנאשם אשר הינו "בגיר- צעיר" הנעדר כל הרשעות קודמות, על המשמעויות

הקמות מכך.

184. עוד יצוין האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם זה ואשר ממנו עולה, כי הנאשם הביע בפני שירות המבחן מספר פעמים חרטה וכי שירות המבחן מתרשם, כי הנאשם נושא באשמה בגין מעשיו. כך נציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, אין עסקין בנאשם בעל עולם ערכים עברייני וכי להערכת שירות המבחן, מעצרו והמפגש עם גורמי החוק והמשפט מאיימים עליו ומרתיעים אותו ומשכך, רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד פחתה.

185. כן נציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר עברו כחוט השני בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו. בהקשר זה אציין, כי שמתי ליבי לקשיים אותם חווה הנאשם בילדותו ואשר מפאת צנעת הפרט אינני רואה לפרטם. עוד תצוין המצוקה הכלכלית אשר ליוותה את הנאשם עוד בהיותו נער צעיר, אשר אף עזב את לימודיו כדי לסייע בפרנסת משפחתו.

186. כך ראוי לציין את המצוקה הכלכלית בה נתונים הנאשם ובני משפחתו, אשר מקבלים את ביטויים בתסקיר שירות המבחן ובדו"ח הסוציאלי מאת שירותי הרווחה בטורעאן, אשר צוין בתסקיר, כאמור.

187. עוד נציין את הערכת שירות המבחן ולפיה, שליחת הנאשם למאסר בפועל, עלולה להביא לפגיעה כלכלית ממשית במשפחתו הגרעינית של הנאשם, בה הוא מהווה מפרנס עיקרי. כך נדגיש, כי שירות המבחן העריך, כי ענישה מאחורי סורג ובריח עלולה להביא להפנמה של נורמות עברייניות ולא־מוֹץ דמויות עברייניות כמודל לחיקוי ומשכך, שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, זאת בצד מאסר מותנה משמעותי.

188. עוד יצוין, כי הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל הכרוך בכך. כך יצוין החרטה והצער שהביע הנאשם בשל המעשים ואת רצונו להעלות את מתווה חייו על דרך המלך, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בדברי הנאשם בפני, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש.

189. כן שמתי ליבי למצוקות ולקשיים שחווה הנאשם נוכח התקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית, בהיקפים משתנים, על כל הקושי הכרוך בכך. בהקשר זה שמתי ליבי גם למצבו הכלכלי של הנאשם ולהשלכות הכלכליות שיש לשהיית הנאשם במעצר בית במשך תקופה ממושכת.

190. כך יצוין נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, ולעובדה, כי הוא אב לתינוק בן שנה. עוד יצוין דברי הנאשם בפני, במסגרתם הוא הביע צער וחרטה בשל מעשיו, הבנה כי שגה והבטחתו, כי לא ישוב על מעשיו בעתיד.

191. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה האמור בליבת תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ההמלצה המובאת בסופו, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, העובדה, כי עסקין בנאשם צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים, כמו גם רצונו של הנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ומנגד העדר אפיק טיפולי בעניינו של הנאשם, המלצת תסקיר שירות המבחן, העובדה, כי עניין לנו במי שהוא בגיר, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של מתחם זה, אך לא בצד הקיצון שבו.

192. ענישה הכוללת בחובה מאסר בפועל לתקופה מוחשית מחד, אך מידתית מאידך ושעה שזו תרוצה על דרך עבודות שירות, יהיה בה כדי ליתן ביטוי לכל האמור לעיל ולהביא לתוצאה עונשית ראויה, מידתית ומאוזנת בזיקה למתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ולמיקום העונש הראוי לנאשם בהינתן הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובשים לב, לנתוני העושה ונסיבותיו האישיות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי למקבץ הנסיבות והנתונים אשר אינם קשורים בביצוע העבירות ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות ובזיקה למיקום העונש הראוי לנאשם, כפי שביארנו לעיל. שליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, תגדע את מתווה חייו החיובי והנורמטיבי על דרך הכלל של הנאשם ובכך, יצא אף האינטרס הציבורי נפסד.

193. בצד ענישה כאמור, ראוי, כי יושת על הנאשם עונש מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם, כצופה פני עתיד. עוד סבורה אני, כי יש לחייב את הנאשם נוכח מהות המעשים שביצע, טיבם, מהותם, הפגיעה באינטרס הציבורי הגלומה בהם והפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, גם בתשלום קנס. יחד עם זאת, לא נעלם מעיני מצבו הכלכלי של הנאשם, מצבם הכלכלי הקשה של בני משפחתו, כפי שהדבר אף קיבל את ביטויו בתסקיר שירות המבחן והעובדה, כי הנאשם אף עתיד לרצות עונש מאסר בפועל על דרך עבודות שירות בזיקה להשלכות הכלכליות הרחובות הקמות מכך. נתונים אלה יקבלו את ביטויים כמצוות המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין בקביעת מתחם הקנס ומיקום הקנס הראוי לנאשם בשקלול כל אלה. אשר על כן, אני סבורה, כי מתחם הקנס נע במקרה דנן בין 1,000 ₪ לבין 8,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף הנמוך של מתחם זה.

194. בטיעוניה לנאשם עתרה המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל ועל תנאי. יחד עם זאת, מקום בו הנאשם לא הורשע בעבירה שעניינה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, או בעבירת תעבורה, הרי שסבורה אני, כי בנסיבות העניין אין מקום לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל, כמו גם על תנאי.

העונש הראוי לנאשם 2:

195. באשר לנאשם 2, יצוין עברו הפלילי של הנאשם כפי שהוא ניבט ועולה מהגיליון ת/1 שהוגש בעניינו. עיון בגיליון זה מלמד, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת, בגין עבירות שעניינן, החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, פציעה כשעברין מזוין, חבלה ע"י שניים או יותר וחבלה חמורה

ופציעה, אשר נרשמה לחובתו ביום 4.5.11 ואשר בגינה הושת על נאשם זה, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים. השנייה, הינה בגין עבירות שעניינן שבל"ר ונטישה במקום אחר, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, אשר נרשמה לחובת הנאשם ביום 30.5.10 ואשר בגינה הושת על הנאשם, בין היתר, מאסר בפועל למשך 12 חודשים. יחד עם זאת נציין, כי את העבירות נשוא הרשעתו האחרונה ביצע הנאשם בהיותו קטין וכי ממועד הרשעתו האחרונה לא נרשמה לחובתו עשייה נוספת בפלילים.

196. כן נציין את האמור בתסקיר שירות המבחן הראשון אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולפיו, בהתייחסותו להרשעתו מיום 30.5.10, התייחס הנאשם להתנהגותו בהפחתה ולא הצליח להתחבר לכך שסיכן חיי אדם כאשר נהג באופן פרוע.

197. כן נציין, כי במסגרת התסקיר הראשון, טען הנאשם, כי בהשוואה לפעמים הקודמות בהן הורשע, הפעם הוא לא היה מעורב ולא ידע כי הנאשם 1 אחסן בצידניתו את הרימון. יחד עם זאת, נציין, כי במסגרת התסקיר המשלים, הנאשם מסר, כי הוא אכן ידע, כי הנאשם 1 מטמין את הרימונים בצידנית אשר בבעלותו. יחד עם זאת, שמתי ליבי לטענת באת כוח הנאשם בהקשר זה ולפיה, בתסקיר הראשון שירות המבחן עימת את הנאשם עם עובדות כתב האישום המקורי, זאת בטרם תיקונו.

198. כן נציין את הערכת שירות המבחן ולפיה, כישלוננו ההתנהגותי של הנאשם המתבטא במעורבות בעבירות דנן, נובע מהאמון אותו נותן הנאשם בסביבתו, לעיתים על חשבון הסתבכותו בפלילים.

199. כך נציין, כי בעניינו של הנאשם לא הונח כל אפיק טיפולי וכן את המלצת שירות המבחן ולפיה, יש לשקול ענישה מרתיעה ומציבה גבולות, על דרך הטלת מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

200. יחד עם זאת נדגיש, כי, כאמור, עסקינן בנאשם "בגיר- צעיר", על המשמעויות הקמות מכך.

201. עוד נציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם הינו בחור נבון ובעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות וכי על אף שזוהי אינה הסתבכותו הראשונה בפלילים, הוא מנסה לשקם את חייו ושואף לתפקוד נורמטיבי ותקין.

202. עוד יצוין, כי הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל הכרוך בכך.

203. כך יצונו דברי הנאשם בפני עת עתר להקל בעונשו ואת דבריו, כי הוא מעוניין לשנות את מתווה חייו.

204. בנסיבות העניין ותוך שקלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ברף הבינוני-נמוך של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. באתי לכלל מסקנה זו נוכח עברו הפלילי של הנאשם, האמור בליבת תסקירי שירות המבחן, התרשמות שירות המבחן ממאפייניו של הנאשם, היעדר אפיק טיפולי בעניינו של הנאשם ומאידך, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, המלצת שירות המבחן כפי תסקיריו, מהות המעשה שביצע הנאשם, טיבו, כמו גם, תוצאותיו ויתר הנסיבות וההנמקות שפורטו לעיל.

205. תלכיד עונשי ראוי ומידתי צריך, כי יכלול בחובו, כך לדידי, השתת עונש מאסר בפועל, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות ואשר יעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אולם ראוי, כאמור, כי תקופה זו תהא מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושה, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי למקבץ הנסיבות והנתונים אשר אינם קשורים בביצוע העבירות ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, כמו גם לאמור בליבת תסקירי המבחן אשר הוגשו בעניינו ובזיקה למיקום העונש הראוי לנאשם, כפי שביארנו לעיל.

206. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. עוד ראוי אף לחייב את הנאשם בתשלום קנס ואולם, ראוי, כי זה יהיה מתון בשיעורו וישולם בשיעורים. כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, עלינו לקבוע אף מתחם קנס. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי מתחם הקנס בעניינו של הנאשם 2 נע בין 500 ₪ לבין 2,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם באמצעו של המתחם.

207. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם 1 את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות בעמותת "מעון כפר כנא", בכפר כנא בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות כפי שנקבע בחוות דעת הממונה ביום 30/6/15. במועד זה, בשעה 8:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה, במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 400 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תגרור תוספת פיגורים כדין.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

הודעת זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

על הנאשם 2 אני משיתה את העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות בעמותת "שווים", בטבריה בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 23.6.15. במועד זה בשעה 8:00, יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה, במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 300 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תגרור תוספת פיגורים כדין.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

הודעת זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט העליון.

עמוד 30

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

הערה - גזר הדין הוקרא ב - 15/6/15 אך הוא מפורסם עתה על הנמקותיו בשל היקפו ואילוצי הדפסה.